

Ο Αββάς Μακάριος και ο Φύλακας Άγγελος

«Βλέπω δαίμονας να τον έχουν κυκλώσει και να τον κρατάνε»

Είπε ο αββάς Μακάριος, ότι όταν ήλθα στην Κωνσταντινούπολι μου γεννήθηκε η επιθυμία να την γνωρίσω. Και περπατώντας σε κάποια γειτονιά, και η συνείδησίς μου βεβαιώνει την αλήθεια για όσα λέγω, βλέπω με τα νοητά μάτια, τα οποία μου δώρησε ο Κύριος για να κατανοώ τα θαυμάσιά του, βλέπω κάποιον άνθρωπο, σαν να ήταν ευνούχος και να στέκεται έξω από πορνικό καταγώγιο. Φαινόταν πολύ στενοχωρημένος και έκρυβε με τις δύο παλάμες το πρόσωπό του, και έκλαιγε έτσι που νόμιζες ότι και ο ουρανός θρηνούσε μαζί του.

Αφού τον πλησίασα και τον ρώτησα:

- Ποιος είναι ο λόγος για τέτοιο θρήγο και τόση στενοχώρια; Και γιατί δεν φεύγεις από εδώ, που είναι καταγώγιο πορνών και ασελγών γυναικών; Πες μου, σε παρακαλώ, διότι προκαλεί μεγάλη συμπάθεια ο θρήνος σου.

Και απαντώντας μου λέγει:

- Ως προς την φύσι μου είμαι, ένδοξε δούλε του Θεού, άγγελος, όπως όλοι οι χριστιανοί κατά την ώρα του βαπτίσματος ο καθένας παίρνει από τον Θεό έναν φύλακα άγγελο, για προστασία και σκέπη αυτού του ανθρώπου που τώρα είναι εδώ, και πολύ θλίβομαι που τον βλέπω να διαπράττει την ανομία και να ασωτεύη, όπως βλέπης, με αυτήν την πόρνη. Και πώς να μη θρηνήσω όταν βλέπω την εικόνα του Θεού να χάνεται σε τέτοιο σκοτάδι;

Του λέγω τότε εγώ:

- Και γιατί δεν τον νουθετείς και διδάσκεις να ξεφύγει από το σκοτάδι αυτής της αμαρτίας;

Και μου είπε ο άγγελος:

- Επειδή δεν έχω περιθώρια να τον πλησιάσω, διότι από την στιγμή που αρχίσει να διαπράττει την αμαρτία γίνεται δούλος των δαιμόνων, και δεν έχω καμμία εξουσία πάνω του.

Και πάλι λέγω προς αυτόν:

- Από πού γίνεται φανερό ότι δεν έχεις καμμία εξουσία πάνω του, αφού ο Θεός σου τον εμπιστεύθηκε;

Μου είπε ο άγγελος:

- Ο Θεός μας, που είναι αγαθός και φιλόανθρωπος, έκανε τον άνθρωπο αυτεξούσιο και τον άφησε να πορεύεται την οδό που του αρέσει, αφού πρώτα του έδειξε και τις δύο οδούς, την στενή δηλ. και την πλατεία. Και βεβαίως αφού πρώτα του φανέρωσε το τέρμα και των δύο οδών, ότι δηλ. το βάδισμα της στενής και θλιμμένης οδού περνάει μέσα από πόνους προσωρινά, αλλά οδηγεί στην ατελείτητη μέσα στους αιώνες των αιώνων ανάπαυσι, η δε πλατεία στην αιώνιο κόλασι και στο πυρ της γεέννης και σε όλες τις άλλες τιμωρίες. Επομένως τί άλλη νουθεσία μένει να κάνω εγώ στον δικό μου άνθρωπο, τον οποίο μου εμπιστεύθηκε ο Θεός να σκεπάζω; Εξ άλλου ο ίδιος ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος νουθετεί και παρακαλεί και τους διδάσκει όλους να μη μετέχουν σε αισχρές πράξεις, και μόλις κάποιιοι σπανίως σκέπτονται με σεβασμό τα θεία του λόγια.

Του λέγω πάλι:

- Γιατί σηκώνεις με κλάματα τα χέρια σου προς τον ουρανό;

Μου απαντάει ο άγγελος:

- Βλέπω δαίμονας να τον έχουν κυκλώσει και να τον κρατάνε, άλλους να τραγουδάνε και άλλους να γελάνε χαρούμενοι, και γι' αυτό κλαίγοντας και αλαλάζοντας σήκωσα τα χέρια μου σε προσευχή προς τον Θεό, για να λύτρωση το πλάσμα του από τους δαίμονες. Και να μου δωρήσει μία ήμερα να χαρώ για την μετάνοιά του και την επιστροφή από τα έργα του, για την εξομολόγησί του, και να με αξιώσει να παραδώσω την ψυχή του, μετά από εξομολόγησι και μετάνοια, απεγάδιαστη και καθαρή στον Κύριο, χωρίς καμμία κατηγορία στην αγαθότητα του Θεού.

Και αφού μου τα είπε αυτά έγινε άφαντος από μπροστά μου ο άγγελος. Σας λέγω λοιπόν, αδελφοί μου, πως γνωρίζω με ακρίβεια ότι δεν υπάρχει άλλη πιο βρωμερή αμαρτία, παρά μόνον η πορνεία και η μοιχεία και η καταραμένη των Σοδόμων. Και εάν θέλει να μετανοήση αυτός που σέρνεται σε αυτές τις αμαρτίες, τον δέχεται ο Θεός με περισσότερη και μεγαλύτερη θερμότητα από όλους τους αμαρτωλούς, διότι το πάθος είναι της δικής μας επιλογής, αλλά το πολλαπλασιάζει ο διάβολος με τους ερεθισμούς. **Και εάν κάποιος θέλει να απαλλαγεί από αυτά τα πάθη μπορεί να τα ξηράνη με την αγρυπνία και την εγκράτεια.**

(Μακαρίου Αιγυπτίου, Πράξεις, PG 34, 221A-224B)

Πηγή: <http://tinyurl.com/587bjz>